

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๑๔/๒๕๖๘

คำสั่งต่อเนืองคำสั่งที่ ๘๕/๒๕๖๘

คำร้องต่อเนือง เรื่องพิจารณาที่ ต. ๗๔/๒๕๖๘

วันที่ ๒๑ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { พันตำรวจตรี ยุพล โชติการ ผู้ร้อง
ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ที่ ๑
ศาลจังหวัดอุบลราชธานี ที่ ๒ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๘๕/๒๕๖๘

ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนืองและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า พันตำรวจตรี ยุพล โชติการ (ผู้ร้อง) ยื่นคำร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๘๕/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๘ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๗๔/๒๕๖๘) ที่สั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย กล่าวอ้างว่า ผู้ร้อง เคยยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ฉบับลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๘ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๗๔/๒๕๖๘) กรณีศาลอุทธรณ์ภาค ๓ (ผู้ถูกร้องที่ ๑) และศาลจังหวัดอุบลราชธานี (ผู้ถูกร้องที่ ๒) ไม่ส่งคำโต้แย้งของผู้ร้องกรณีขอให้ส่งความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับ แก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ต่อมาวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๘ ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน เพื่อขอให้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่าการที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ และที่ ๒ ไม่ส่งคำโต้แย้งของผู้ร้องเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ

- ๒ -

มาตรา ๒๑๒ เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๗ และผู้ตรวจการแผ่นดินมีคำวินิจฉัย เรื่องร้องเรียนเลขแดงที่ ๒๖๗๕/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๘ ให้ยุติเรื่องเนื่องจากเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ผู้ร้องเห็นว่า กระบวนพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ และคำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินมีความผิดพลาดคลาดเคลื่อน เนื่องจากการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ แต่ข้อเท็จจริงผู้ร้องถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพจากการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ ประกอบกับการวินิจฉัยคดีโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ว่า การกระทำตามคำร้องเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว มีคำสั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย ทำให้ผู้ร้องไม่อาจใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๑๓

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. ทบทวนคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๘๕/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๘ และคำวินิจฉัยผู้ตรวจการแผ่นดิน เรื่องร้องเรียนเลขแดงที่ ๒๖๗๕/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๘ และรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

๒. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๑๓

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้ใดถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้นเห็นว่าการละเมิดนั้นเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลพร้อมด้วยความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนืองและเอกสารประกอบ ผู้ร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๘๕/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๘ ที่สั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณา วินิจฉัย กล่าวอ้างว่า กระบวนพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญและคำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน มีความผิดพลาดและคลาดเคลื่อน เนื่องจากผู้ร้องถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพจากการกระทำของผู้ร้องที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งเป็นศาลยุติธรรม ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญทบทวนคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญและรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย กรณีดังกล่าว มีลักษณะเป็นการขออุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคลมีสิทธิอุทธรณ์ คำวินิจฉัยหรือคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้ กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าว ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

สำหรับกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๑๓ นั้น เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนืองและเอกสารประกอบไม่ปรากฏว่าผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินในกรณีดังกล่าวเสียก่อน กรณีไม่เป็นไปตาม

- ๔ -

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๓/๒๕๖๙)

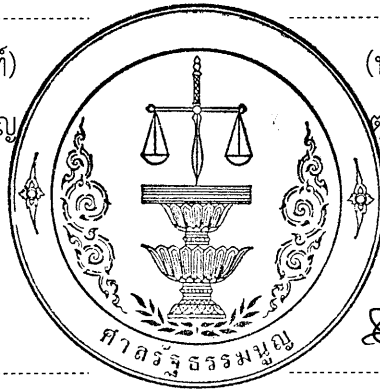
คำสั่งต่อเนื่องคำสั่งที่ ๘๕/๒๕๖๘

(นายอุดม สิทธีวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุพท์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสรวิช ทรวงศิริไฉ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ